

[Hagen Hagensen.]

pler: forsvaret, hvor fremskridtspartiet har foreslået noget særligt, og fremskridtspartiets forhold til kirken. Men derudover finder vi, at en lang række af fremskridtspartiets forslag er for vidtgående eller er uigennemførlige.

Jeg kan meddele, at vi vil stemme imod samtlige ændringsforslag stillet af DKP og af VS. Der kunne måske være en fristelse med hensyn til et enkelt af VS' forslag, der går ud på at nedsætte udgifterne til Det kgl. Teater, men som man umiddelbart efter ser, skal pengene bruges til noget af det, som vi i hvert fald slet ikke kan gå med til, nemlig det såkaldt opsøgende teater, så allerede dermed falder det.

Der er ingen grund for mig til at gøre særlige bemærkninger om disse sager i øvrigt; måske bortset fra en enkelt bemærkning til et af DKPs ændringsforslag, hvor det kort og godt om ydelsen til dronningen hedder: kongehuset får sin frihed. Allerede dermed er det givet, at der ligger så meget vand imellem os, at her er vi overhovedet ikke med.

Hvad angår de af venstre og os i fællesskab stillede ændringsforslag, kan jeg henvise dels til de bemærkninger, der er gjort i tillægsbetænkningen herom, og dels til, hvad hr. Christophersen nys sagde herom, idet jeg dog gerne vil tilføje nogle enkelte ting.

Det er for os noget afgørende, at vi prøver på at få taget fat på afviklingen af statsamterne. Det er ikke det helt store beløb, vi foreslår – vi er klar over, det tager et stykke tid, før det kan klares – men dette og en anden post, der heller ikke er noget særlig stort tal, nemlig spørgsmålet om at få afviklet overformynderiet, hvis opgaver jo i vid udstrækning kan udføres af pengeinstitutterne og med tilsyn fra justitsministerens side, er forhold, som vi gerne vil pege på, og som man burde tage fat på for at prøve på at få en sanering. Vi mener også, det må være gørligt at nedsætte pris- og lønreserven overensstemmende med de ændringsforslag, vi har stillet om, at lovreserven må begrænses mere, end regeringen har gjort det, idet det kommende finansår ikke giver råd til ret mange nye udgiftkrævende love, og overhovedet nogen.

Om de budgetreguleringsændringer, som vi sammen med venstre har foreslået, gælder – det gælder naturligvis også om vore egne – at posterne i nogen grad, måske i visse tilfælde endda i høj grad, beror på skøn. Jeg siger

dette, fordi jeg gerne vil markere, at det ikke blot er ønskværdigt, men for os at se også nødvendigt at spare. Det gælder sådan noget som standarder og normer. Det gælder begrænsning i visse byggeopgaver til højere uddannelse, hvor en ny vurdering sikkert er på sin plads. Det gælder også, når der er tale om sygedagpenge og børnetilskud, hvor disse må være i overensstemmelse med den forudsatte indkomstpolitiske ramme.

Venstre har for sit vedkommende stillet en række ændringsforslag, som vi må gå imod. Jeg skal i den forbindelse nævne, at vi ikke finder venstres forslag om ophævelse af konsummælkstilskuddet på sin plads netop i den tid, vi gennemlever, måske netop i disse dage. Vi kan heller ikke gå med til venstres ændringsforslag om fuldstændig udsættelse af planerne om at få Storebæltsbroarbejdet i gang. Vi har stillet vort eget ændringsforslag herom, hvor vi alene ønsker udfoldelsen af aktiviteterne lagt i mere rimelige rammer bl. a. med hensyn til stabens omfang ved forarbejder, dens placering også geografisk, dens udstyr, og hvad dertil hører; ellers er det på vej til at blive en særdeles dyr fornøjelse.

Om vore egne ændringsforslag gælder, at vi finder det nødvendigt at nedsætte tempoet på en lang række felter. Det er muligt, at måske ikke alle vore forslag har fået det rette med, det kan vel undergives forskellig bedømmelse. Men de viser en tendens, idet vi navnlig har lagt vægt på at strække en række anlægsarbejder, som er særlig valutakrævende, eksempelvis gælder det om visse automatiseringer af telefoncentraler og indkøb af driftsmidler til postvæsenet. Det er heller ikke de store tal, der kommer frem her, men det er for at markere et standpunkt.

På samme måde har vi taget Hedeselskabet op, idet vi mener, det efterhånden påtager sig opgaver af så rent erhvervsmæssig karakter, at selskabet i det store og hele må kunne hvile i sig selv. Det afgørende her er også det princip, der lægges til grund.

Jeg kan i den forbindelse nævne, at vi på dette punkt ligger ret tæt op ad fremskridtspartiet; der er så lidt imellem vore ændringsforslag, at vi vil kunne stemme for ændringsforslag nr. 148, så vort eget, nr. 149, derfor ikke kommer til afstemning.

Jeg må også gøre en bemærkning om den hjælp, der skal ydes til u-lande. Vi ser gerne en sådan hjælp, men må sige, at vore økonomiske